

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Boico,

judecând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina și de către avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului Sîrbu Pavel, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Sîrbu Pavel xxxx, născut la xx xxxx xxxx, originar xxxx, domiciliat în xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.09.2017 – 28.12.2017;

Instanța de apel: 20.09.2018 – 12.12.2018;

Instanța de recurs: 18.05.2019 – 03.12.2019.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 decembrie 2017, Sîrbu Pavel a fost recunoscut vinovat și condamnat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit. d), art.322 alin.(1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa după cum urmează:

- în baza art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita activități în domeniul public, pe un termen 5 ani;

- în baza art.322 alin.(1) Cod penal, 6 luni închisoare.

În conformitate cu art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita activități în domeniul public, pe un termen 5 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că, inculpatul Sîrbu Pavel la data de 21.05.2017, în jurul orelor 16:10, aflându-se în apropierea Penitenciarului

nr. 13 amplasat pe str. Bemardazzi 3, mun. Chișinău, urmărind scopul înstrăinării substanțelor narcotice, prin transmiterea ilegală a acestora persoanelor deținute în penitenciarul nr. 13, situat pe str. Bemardazzi 3, mun. Chișinău, s-a apropiat de gardul instituției menționate și pentru realizarea scopului propus, a aruncat peste gard în interiorul Penitenciarului nr. 13 două pachetele în formă rotundă în care se aflau o pastilă și jumate de culoare albă, după care a încercat să părăsească locul comiterii infracțiunii, fiind reținut de angajatul Inspectoratului National de Patrulare Popa Sergiu, care se afla la postul fix lângă Penitenciarul nr.13 cu echipajul MAI 9713 și a chemat grupa operativă „902”.

Conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-4018 din 27.07.2017 s-a constatat faptul că în fragmentele de pastile de culoare albă ridicate lângă gardul de pază, partea interioară a Penitenciarului nr. 13, s-a depistat - buprenorfm, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope. Masa fragmentelor de pastile în care se conține substanța psihotropă (buprenorfin), constituie 0,51 gr.

Conform Hotărârii Guvernului nr.103 din 05.10.2004, nr. 103 din 27.02.2017 privind aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, substanța psihotropă (buprenorfm) se atribuie la substanțele psihotrope.

În baza Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006 privind aprobarea listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, masa de 0,510 grame de substanțe psihotrope ridicate lângă gardul de pază, partea interioară a Penitenciarului nr.13, se atribuie la proporții deosebit de mari.

3. Avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit primei instanțe, prin care Sîrbu Pavel învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.217¹ alin.(4), lit. d), 322 alin.(1) Cod penal să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat următoarele argumente:

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și cadrul cercetării judecătorești nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului Sîrbu Pavel, pe motiv că aceasta latură a învinuirii nu este bazată pe probe pertinente, concludente, utile care ar stabili în acțiunile lui Sîrbu Pavel semnele componenței de infracțiune prevăzută la art.33 alin.(4), 217¹ alin.(4), lit. d), 332 alin.(1) Cod Penal astfel ca, nefiind întrunită obiectivă cât și latura subiectivă a infracțiunii imputate;

- declarațiile martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești, apărarea le consideră ca fiind contradictorii în raport cu materialele dosarului și declarațiile inculpatului Sîrbu Pavel astfel neavând o susținere probatorie;

- cu referire la declarațiile inculpatului Sîrbu Pavel, se constată că acestea au fost lăsate fără o apreciere ori, acuzarea fără a se conduce în totalitate de prevederile art.19 Cod de procedură penală a înaintat învinuirea în cauză bazându-se doar pe declarațiile martorilor și după care instanța de judecată fără nici o argumentare detaliată, a preluat această poziție expunând în sentința motivarea că acestea urmează a fi apreciată critic, considerând ca fiind o metodă de apărare aleasă de inculpat;

- reieșind din prevederile art.93 alin.(2) Cod de procedură penală, se statuează că declarațiile părții vătămate, a martorilor și ale inculpatului se consideră probe egale în

proces, legea nu stipulează că depozițiile părții vătămate sau a unor martori au prioritate față de cele ale inculpatului sau invers, iar instanța de judecată având în vedere egalitatea părților în proces este obligată să asigure cercetarea tuturor circumstanțelor și probelor în egală măsură ca ulterior să le de o apreciere obiectivă;

- concluzia părții acuzării și a instanței de judecată asupra vinovăției inculpatului învinuit în baza art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, este pripită;

- totodată, inculpatul urmează a fi achitat și în baza art.322 alin.(1) Cod penal - transmiterea prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciar a drogurilor, a căror transmitere este interzisă, săvârșită în proporții deosebit de mari, pe motiv că art.322 alin.(1) Cod penal nu conține indicele „în praporii deosebit de mari”, iar instanța nu poate reține alte acțiuni decât cele conținute în norma penală și doar în limitele învinuirii aduse;

- astfel norma art.322 alin.(1) Cod penal, prevede - transmiterea tănuită de la controlul sau încercarea de a transmite prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare a băuturilor alcoolice, a drogurilor, medicamentelor sau a altor substanțe cu efect narcotizant, precum și a altor obiecte, a căror transmitere este interzisă, dacă această acțiune a fost săvârșită în mod sistematic sau în proporții mari.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2018, a fost admis apelul, casată parțial sentința cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Sîrbu Pavel a fost achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute la art.322 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Sîrbu Pavel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, la 4 ani 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de primire, prelucrare, depozitare, vânzare a substanțelor psihotrope și narcotice pe un termen 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

5. Instanța de apel a reținut că prima instanță, la pronunțarea sentinței, eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art.101 Cod de procedură penală, și în așa mod a ajuns la concluzia pripită de a califica acțiunile lui Sîrbu Pavel în baza prevederilor art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal.

Astfel, instanța de apel analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, conform cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a constatat următoarele că *inculpatul Sîrbu Pavel la data de 21.05.2017, în jurul orelor 16:10, aflându-se în apropierea Penitenciarului nr. 13 amplasat pe str. Bernardazzi 3, mun. Chișinău, a păstrat și a transportat ilegal două pachetele în formă rotundă în care se aflau o pastilă și jumate de culoare albă, fiind reținut de angajatul Inspectoratului National de Patrulare Popa Sergiu, care se afla la postul fix lângă Penitenciarul nr.13 cu echipajul MAI 9713, care la rândul său a chemat grupa operativă „902”.*

Prin raportul de constatare tehnico-științific din 28.06.2017 s-a stabilit că, pastilele depistate la data de 21.05.2017, constituie substanță psihotropă „Buprenorfin”, cu greutatea de 0,52 gr.

Prin raportul de expertiză nr.34/12/1-R-4018 din 27.07.2017 s-a constatat faptul că în fragmentele de pastile de culoare albă ridicate lângă gardul de pază, partea interioară a Penitenciarului nr.13, s-a depistat - buprenorfm, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope. Masa fragmentelor de pastile în care se conține substanță psihotropă (buprenorfm), constituie 0,51 gr.

Conform Hotărârii Guvernului nr.103 din 05.10.2004, nr. 103 din 27.02.2017 privind aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, substanță psihotropă (buprenorfm) se atribuie la substanțele psihotrope.

În baza Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 privind aprobarea listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, masa de 0,510 grame de substanțe psihotrope ridicate lângă gardul de pază, partea interioară a Penitenciarului nr.13, se atribuie la proporții deosebit de mari

Astfel, instanța de apel a constatat că prin acțiunile sale prejudiciabile, *Sîrbu Pavel* a comis infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, adică păstrarea și transportarea ilegală a substanțelor psihotrope, săvârșite în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.

Instanța de apel a reținut că, nu poate fi reținută constatarea faptei și ulterior calificativul acușării, preluat de instanța de judecată, precum că *inculpatul Sîrbu Pavel la data de 21.05.2017, în jurul orelor 16:10, aflându-se în apropierea Penitenciarului nr.13 amplasat pe str. Bernardazzi 3, mun. Chișinău, urmărind scopul înstrăinării substanțelor narcotice, prin transmiterea ilegală a acestora persoanelor deținute în penitenciarul nr.13, situat pe str. Bernardazzi 3, mun. Chișinău, s-a apropiat de gardul instituției menționate și pentru realizarea scopului propus, a aruncat peste gard în interiorul Penitenciarului nr.13 două pachetele în formă rotundă în care se aflau o pastilă și jumate de culoare albă, după care a încercat să părăsească locul comiterii infracțiunii, fiind reținut de angajatul Inspectoratului National de Patrularea Popa Sergiu, care se afla la postul fix lângă Penitenciarul nr.13 cu echipajul MAI 9713, care la rândul său a chemat grupa operativă.*

Conform raportului de expertiză nr.34/12/1-R-4018 din 27.07.2017 s-a constatat faptul că în fragmentele de pastile de culoare albă ridicate lângă gardul de pază, partea interioară a Penitenciarului nr.13, s-a depistat - buprenorfin, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope. Masa fragmentelor de pastile în care se conține substanță psihotropă (buprenorfin), constituie 0,51 gr.

Conform Hotărârii Guvernului nr.103 din 05.10.2004, nr.103 din privind aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, substanță psihotropă (buprenorfin) se atribuie la substanțele psihotrope.

În baza Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006 privind aprobarea listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, masa de 0,510 grame de substanțe psihotrope ridicate lângă gardul de pază, partea interioară a Penitenciarului nr.13, se atribuie la proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a reținut că, prin actul de acușare, acușatorul de stat a înaintat inculpatului *Sîrbu Pavel* învinuirea în baza art.322 alin.(1) Cod penal, adică transmiterea

prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare a drogurilor, a căror transmitere este interzisă, săvârșită în proporții deosebit de mari.

Însă, instanța de apel a reținut că, la data comiterii infracțiunii - 21.05.2017, norma penală reglementată la art.322 alin.(1) Cod penal, până la operarea modificărilor prin Legea nr.157 din 26.07.2018 (în vigoare din 14.10.2018) prevedea transmiterea prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare a drogurilor, a căror transmitere este interzisă, dacă această acțiune a fost săvârșită în mod sistematic sau în proporții mari.

Potrivit art.8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Astfel, instanța de apel a statuat că, la data comiterii infracțiunii, în norma penală reglementată la art.322 alin.(1) Cod penal nu era prevăzut indicele „proporții deosebit de mari”, care a fost incriminat inculpatului Sîrbu Pavel prin actul de acuzație, iar instanța de apel nu poate reține alte acțiuni decât cele conținute în norma penală și doar în limitele învinuirii înaintate inculpatului.

Instanța de apel a indicat că acuzatorul de stat nu a probat intenția inculpatului Sîrbu Pavel de a transmite substanțele psihotrope persoanelor deținute în Penitenciarul nr.13, fiind constatat doar faptul păstrării și transportării substanțelor psihotrope.

Or, în lipsa intenției de înstrăinare a substanțelor psihotrope, care nu a fost constatată în prezenta speță, nu se poate vorbi și despre intenția de încercare de a transmite aceste substanțe persoanelor deținute, la caz, lipsind latura subiectivă a infracțiunii, iar acțiunile descrise de acuzare în învinuire, nu necesitau încadrare separată în baza art.217¹ și art.322 alin.(1) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel analizând probele administrate la materialele cauzei, și anume declarațiile martorilor acuzării și probele scrise raportul de constatare tehnico-științific din 28.06.2017, raportul de expertiză nr.34/12/1-R-4018 din 27.07.2017, care dovedesc că inculpatul Sîrbu Pavel a păstrat și transportat substanțe psihotrope, fără scop de înstrăinare, iar învinuirea precum că inculpatul ar fi urmărit scopul de înstrăinare a acestor substanțe reprezintă doar o presupunere lipsită de un suport probatoriu, care în virtutea prescripțiilor din art.art.8 alin.(3), 389 alin.(2) Cod de procedură penală, nu poate fi pusă la baza sentinței de condamnare, toate dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Totodată, constatarea că inculpatul a păstrat și transportat substanțe psihotrope, fără scop de înstrăinare, decade și prezența în fapta lui a elementelor din dispoziția art.322 alin.(1) Cod penal - transmiterea prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare a drogurilor, a căror transmitere este interzisă, săvârșită în proporții deosebit de mari.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.322 alin.(1) Cod penal, motiv pentru care pe acest capăt de acuzație urmează a fi pronunțată o sentința de achitare.

Instanța de apel analizând probe apreciindu-le, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, a indicat că din materialele cauzei rezultă cu certitudine că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a remarcat faptul că inculpatul Sîrbu Pavel nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, însă, instanța de apel a stabilit că acțiunile de transportare și păstrare a substanțelor psihotrope de către inculpatul Sîrbu Pavel, se confirmă prin declarațiile martorilor Popa Sergiu, Isac Ion, Pîrlog Ivan, Cazemir Simion.

În contextul celor relatate, instanța a remarcat că apreciind prin coroborare declarațiile martorilor Popa Sergiu, Pîrlog Ivan, Cazemir Simion și Isac Ion se atestă că, inculpatul Sîrbu Pavel a aruncat peste gard în interiorul Penitenciarului nr.13 două obiecte, care prin raportul de expertiză nr.34/12/1-R- 4018 din 27.07.2017 - s-a constatat faptul că în fragmentele de pastile de culoare albă ridicate lângă gardul de pază, partea interioară a Penitenciarului nr.13, s-a depistat - buprenorfin, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope. Masa fragmentelor de pastile în care se conține substanța psihotropă (buprenorfin), constituie 0,51 gr.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului Sîrbu Pavel privitor la poziția sa de nerecunoaștere a vinovăției, indicând că la faza urmăririi penale el a recunoscut vina, ca urmare a faptului că a fost maltratat de către colaboratorii de poliție pentru a recunoaște vina, în acest sens, fiind constatat că afirmațiile inculpatului de maltratare au fost verificate de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Centru, Filip Mărgineanu și nu și-au găsit confirmare, în urma căruia a fost emisă ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale pe faptele expuse de inculpat, pe motivul că nu există faptul infracțiunii.

Instanța de apel a reținut că, nu poate fi reținută incriminarea de către acuzatorul de stat a faptei de „*înstrăinare a substanțelor narcotice, în proporții deosebit de mari*”, deoarece aceasta nu și-a găsit confirmare prin probele administrate la dosar, or, în cadrul cercetării judecătorești, și anume prin declarațiile martorilor audiați Popa Sergiu, Pîrlog Ivan, Cazemir Simion, Isac Ion s-a constatat că inculpatul Sîrbu Pavel a aruncat două obiecte peste gard în interiorul Penitenciarului nr.13 Chișinău în care a fost constatăta substanța psihotropă - Buprenorfin, iar aceste substanțe au fost depistate și ridicate de martorul Cazemir Simion, care activa în calitate de șef bloc la Penitenciarul nr.13 Chișinău.

Instanța de apel a remarcat faptul că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate probe pertinente și concludente ce ar confirma că inculpatul a comis infracțiunea în scop de înstrăinare a substanțelor narcotice sau psihotrope, în lipsa acestui scop, fiind stabilit doar indicii de păstrare și transportare a substanțelor psihotrope.

Considerentele expuse, în viziunea instanței de apel sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii de păstrarea și transportarea ilegală a substanțelor psihotrope, săvârșite în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare, este dovedită în cadrul procesului penal, astfel făpta acestuia, întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

În ceea ce privește pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a atestat că în corespundere cu prevederile art.7 alin.(1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Astfel, la stabilirea pedepsei penale, instanța de apel a ținut cont de gravitatea

infracțiunii săvârșite, că a fost comisă o infracțiune gravă, de persoana inculpatului, apreciind totalitatea împrejurărilor de ordin obiectiv și subiectiv, a considerat că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală în privința inculpatului poate fi atinsă prin aplicarea unei pedepse sub formă de privative de libertate, or, o astfel de pedeapsă va fi echitabilă și proporțională faptei comise de către inculpat.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina și avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului, au declarat recursuri ordinare.

6.1. Procurorul în recursul declarat, solicitând casarea totală a acesteia cu menținerea sentinței.

Recurentul face trimitere la temeiurile de casare stipulate în art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală și susține că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și este expus neclar, iar faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Procurorul susține că, hotărârea instanței de apel este neîntemeiată în partea recalificării acțiunilor inculpatului de la prevederile art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal la o infracțiune mai ușoară prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, cât și în partea achitării inculpatului pe art.322 alin.(1) Cod penal.

Consideră acuzarea că au fost acumulate suficiente probe ce demonstrează vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art.322 alin.(1) și art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, or, organul de urmărire penală corect a încadrat acțiunile acestuia în baza art.322 alin.(1) Cod penal și art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal la data comiterii faptei și instanța de fond în mod corect a reținut în sarcina inculpatului, infracțiunile imputate.

Recurentul susține că instanța de apel a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare, nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate de organul de urmărire penală.

Instanța de apel a emis hotărârea fără cercetarea întemeiată, obiectivă și mult aspectuală a tuturor probelor și circumstanțelor comiterii infracțiunii.

6.2. Avocatul Plămădeală Roman în recursul declarat în numele inculpatului, invocând temeiurile de recurs din art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea integrală a decizie instanței de apel, cu rejudecarea cauzei și dispunerea achitării inculpatului.

În argumentarea recursului apărarea menționează că, atât în cadrul urmăririi penale cât și cadrul cercetării judecătorești nu a fost demonstrată vinovăția lui Sîrbu Pavel, pe motiv că aceasta latură a învinuirii nu este bazată pe probe pertinente, concludente, utile care ar stabili în acțiunile lui Sîrbu Pavel semnele componentei de infracțiune prevăzută la art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal astfel că, nefiind întrunită latura obiectivă cât și latura subiectivă a infracțiunii imputate.

La baza soluției adoptate de către instanța de apel au fost puse declarațiile martorilor Pîrlog Ivan, Cazemir Simion, Popa Sergiu, Arseni Purici și Isac Ion, astfel analizând declarațiile martorilor, expuse în cadrul ședințelor de judecată, consideră că acestea sunt

nefondate și contradictorii în raport cu materialele dosarului și declarațiile inculpatului Sîrbu Pavel, astfel, declarațiile acestor martori neavând o susținere probatorie în învinuirea adusă inculpatului Sîrbu Pavel.

Mai susține recurentul că, declarațiile inculpatului Sîrbu Pavel au fost lăsate fără o apreciere, acuzarea fără a se conduce în totalitate de prevederile art.19 Cod de procedură penală a înaintat învinuirea în cauză bazându-se doar pe declarațiile martorilor, după care instanța de judecată, fără nici o argumentare detaliată, a preluat această poziție expunând în sentința motivarea că acestea urmează a fi apreciată critic, considerând ca fiind o metodă de apărare aleasă de inculpat.

Apărarea consideră că, instanțele judecătorești au fost imparțiale, nefiind respectate principiile prezumției nevinovăției și asigurării dreptului la un proces echitabil.

7. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul procurorului urmează a fi admis, iar cel al avocatului Plămădeală Roman în numele inculpatului Sîrbu Pavel urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Cu referire la recursul avocatului Plămădeală Roman în numele inculpatului.

Potrivit art.435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că titularul acestuia invocă în calitate de temeiuri prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, exprimând convingerea că, instanța de apel a încadrat greșit acțiunile lui Sîrbu Pavel în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, în cele din urmă solicitând achitarea inculpatului, deoarece instanța de apel nu a aplicat la justa valoare probele administrate la cauza penală, considerându-l nevinovat, însă Colegiul penal lărgit consideră că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite erori de drept invocate de recurent.

Lecturând recursul, Colegiul penal lărgit reține că, acesta nu este motivat prin prisma temeiurilor indicate, recurentul de fapt criticând modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, invocând că probele administrate la cauza penală nu demonstrează indubitabil vinovăția inculpatului de cele incriminate.

Colegiul penal lărgit menționează că, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Cu referire la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală invocat de către recurent, Colegiul penal lărgit menționează că acest punct conține 5 temeiuri care pot fi invocate în recurs, însă recurentul nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă acestea, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă, prin urmare Colegiul

consideră că prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, a fost invocat de recurent declarativ, nespecificând care eroare prevăzută la pct. 6) al articolului menționat a fost comisă de către instanța de apel, fiind invocat nemijlocit întru susținerea criticii privind aprecierea probelor, cu mențiunea asupra faptului că, instanța de apel nu a apreciat în mod corespunzător probele prezentate în sprijinul învinuirii.

Cât privește pretinsa eroare de drept prevăzută la pct. 8) alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală, semnalată de recurent, instanța de recurs o consideră ca fiind indicată în mod declarativ, deoarece acest temei este prezent atunci când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective, însă, reieșind din alegațiile recurentului, acesta nu este de acord cu reîncadrarea acțiunilor inculpatului în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal de către instanța de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea unei hotărâri de achitare.

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că, raționamentele pe care se fundamentează soluția de inadmisibilitate a prezentului recurs, se bazează pe aceea că, Colegiul penal lărgit consideră inacceptabil faptul ca pe calea recursului ordinar, să se opereze la modul practic o nouă analiză a circumstanțelor de fapt din sentința primei instanțe și din decizia instanței de apel, nu pentru a fi corectată vreo eroare judiciară, ci doar în vederea reaprecierii probatoriului. În acest sens, instanța de recurs ordinar nu poate fi atribuită cu prerogativele unei instanțe de apel.

Totodată, este indubitabil faptul că, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării.

De altfel, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită apărătorul.

Având în vedere cele expuse, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, iar din acest considerent recursul urmează a fi respins ca inadmisibil.

Cu referire la recursul declarat de către procuror.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze parțial hotărârea atacată și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

Având în vedere esența erorilor invocate de recurent și constatând că, instanța de apel a interpretat eronat prevederile legale și cele jurisprudențiale la rejudecarea cauzei penale și la adoptarea soluției sale, Colegiul penal lărgit se va expune asupra erorilor admise.

Potrivit practicii cu privire la judecarea cauzelor penale în ordine de apel și conform art.414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate, dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

Statuând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel la adoptarea soluției expuse pe larg în pct.5 al prezentei decizii, nu a respectat întocmai prevederile legale enunțate supra, interpretându-le eronat.

Instanța de recurs consideră că, soluția instanței de apel privind recalificarea acțiunilor inculpatului Sîrbu Pavel de la prevederile art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal la o infracțiune mai ușoară prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, este prematură și afectată de eroarea de drept prescrisă în pct. 6) alin.(1) din art.427 Cod de procedură penală și anume că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, asupra căreia atrage atenția și procurorul.

Colegiul penal lărgit menționează că, prin sentința primei instanțe, Sîrbu Pavel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita activități în domeniul public, pe un termen 5 ani și în baza art.322 alin.(1) Cod penal, la 6 luni închisoare, iar în conformitate cu art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita activități în domeniul public, pe un termen 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Ulterior, instanța de apel a decis asupra admiterii apelului declarat de avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului, casând parțial sentința și pronunțând o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Sîrbu Pavel a fost achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute la art.322 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate și recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, la 4 ani 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de primire, prelucrare, depozitare, vânzare a substanțelor psihotrope și narcotice pe un termen 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Or, analizând hotărârea atacată, Colegiul penal lărgit apreciază ca vădit pripite și greșite concluziile instanței de apel privind recalificarea

acțiunilor inculpatului de la prevederile art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal la o infracțiune mai ușoară prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, cât și în partea achitării inculpatului.

În acest sens, Colegiul penal lărgit apreciază ca fiind vădit nefondate argumentele formulate de instanța de apel precum că, în acțiunile inculpatului lipsește *latura subiectivă* a infracțiunii incriminate prevăzute la art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, și anume lipsește scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice, deoarece, din declarațiile martorilor s-a constatat că, inculpatul a aruncat două obiecte peste gard în interiorul Penitenciarului nr.13 Chișinău, în care s-a constatat substanță psihotropă – Buprenorfin. În cazul dat, Colegiul penal lărgit precizează că, înstrăinarea ilegală de plante care conțin substanțe narcotice sau psihotrope ori de substanțe narcotice, psihotrope sau analoage ale acestora reprezintă orice acțiune în urma căreia posesor al substanțelor respective devine o altă persoană (vânzare, donare, schimb, achitare a datoriei, dare cu împrumut etc.).

Totodată, intenția de a înstrăina substanțele menționate reprezintă dorința, planul unei persoane care declanșează acțiuni în acest sens, cum ar fi: procurarea, prepararea, păstrarea, transportarea acestora, plasarea într-un ambalaj comod pentru înstrăinare sau încheierea unei înțelegeri corespunzătoare cu consumatorul etc.

Contrar celor consemnate de instanța de apel, Colegiul penal lărgit, în deplin acord cu prima instanță, apreciază că, inevitabil sa constatat și prezența *laturii obiective*, care se manifestă prin înstrăinarea ilegală a substanțelor psihotrope. Înstrăinarea ilegală de substanțe narcotice, psihotrope sau analoage ale lor se consideră infracțiune consumată în momentul primirii acestor substanțe de către o altă persoană.

În acest sens, Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal – înstrăinarea ilegală a substanțelor psihotrope, săvârșită în proporții deosebit de mari, ceea ce se confirmă și prin raportul de constatare tehnico-științific din 28.06.2017, care confirmă că pastilele depistate constituie substanță psihotropă – Buprenorfin, cu greutatea de 0,52 gr. cât și raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-4018 din 27.07.2017, care confirmă că pastilele depistate constituie substanță psihotropă – Buprenorfin, cu greutatea de 0,510 gr. și totodată, pentru infracțiunea prevăzută de art.322 alin.(1) Cod penal – transmiterea prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare a drogurilor, a căror transmitere este interzisă, săvârșită în proporții deosebit de mari.

Reieșind din cumulul de probe administrate în cauza penală în coraport cu circumstanțele cauzei, Colegiul penal lărgit reține ca fiind eronată concluzia privind recalificarea acțiunilor inculpatului de la prevederile art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal la o infracțiune mai ușoară prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, cât și în partea achitării inculpatului, or, împrejurările enunțate relevă, în mod evident că, instanța de apel nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, analizând superficial circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și nu a pătruns în esență, formulând niște concluzii neîntemeiate cu privire la casarea soluției instanței de fond.

În atare situație, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că, soluția instanței de fond prin care Sîrbu Pavel a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor

prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal și art.322 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilite pedepsele prevăzute de sancțiunile infracțiunilor comise, în cuantumul nominalizat în dispozitivul sentinței, este întemeiată.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că, temeiul invocat de procuror, și-a găsit confirmare la judecarea recursului, prin urmare, recursul urmează a fi admis, hotărârea atacată casată total ca fiind neîntemeiată, cu menținerea sentinței primei instanțe.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1), 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului Sîrbu Pavel.

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui *Sîrbu Pavel xxxx*, cu menținerea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 decembrie 2017, prin care lui *Sîrbu Pavel xxxx* recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit. d), art.322 alin.(1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa după cum urmează:

- în baza art. 217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita activități în domeniul public, pe un termen 5 ani;

- în baza art.322 alin.(1) Cod penal, 6 luni închisoare.

În conformitate cu art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita activități în domeniul public, pe un termen 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 ianuarie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico